

ud paa nogle Ændringer i og Tillæg til de om Vandløb og Vandafledningsforhold i Kjøbenhavn givne Love af 1857, er af mig fremsat i det andet Ting, hvor det er enstemmig vedtaget. Egentlig stammer Lovforslaget fra dette høje Ting, idet det er konciperet af det for nylig afdøde Medlem af Tinget, Konferensraad Borup. Det er vedtaget af Kjøbenhavns Magistrat og derefter af denne forelagt Borgerrepræsentationen, hvor det ligeledes enstemmig er tiltraadt. Forslaget gaar ud paa at afhjælpe de Vanskeligheder, der for Tiden vise sig med Hensyn til at benytte Vandafløbslovene af 1857 i Kjøbenhavn under de helt ny og langt større Forhold, hvorom der nu er Tale. Naar man for Tiden vil søge Vandafløbsforholdene ordnede i et nyt Distrikt, der ønskes indtaget til Bebyggelse, er man henvist til at benytte § 13 i Lov af 14. December 1857 om Gader, Veje og Vandløb i Kjøbenhavn. I denne Paragraf bestemmes, at „naar der uden for Stadens Volde ikke kan tilvebringes behørigt Afløb for Spildevandet fra en Bygning eller andet skadeligt Vand fra bebyggede eller ubebyggede Grunde, uden at det ledes over tilstødende i andres Eje værende Grunde, kan Magistraten efter at have givet disse Ejere Lejlighed til at erklære sig, fastsætte, at og hvorledes Vandet skal føres til et offentligt Vandløb. Magistraten har da tillige at bestemme, hvem der skal udføre Arbejdet og bære de dermed forbundne Udgifter, til hvilken Tid det skal være færdigt osv.“ Dette har naturligvis kunnet være en tilstrækkelig Bestemmelse i 1857 og har ogsaa nogenlunde kunnet slaa til ved Kjøbenhavns hidtidige Udvikling. Imidlertid har det, efterhaanden som ny store Arealer ere inddragne til Bebyggelse, vist sig, at det kun var med stor Vanskelighed, man kunde faa disse Forhold ordnede. Der har saaledes paa Jagtvejen været nægtet Tilladelse til Bebyggelse af Arealer, fordi det ikke har været muligt at faa Vandafløbsforholdene ordnede, men ganske særligt har det vist sig efter Indlemmelsesloven af 3. April 1900, ved hvilken saa store Arealer som Sundbyerne, Valby og Brøndshøj Distrikter med henholdsvis 3,600, 2,000 og 2,500 Tdr. Land lagdes ind under Kjøbenhavn, det er saa godt som umuligt at arbejde længere med Loven af 1857, naar det drejer sig om saa kolossale Arealer og saa lange Strækninger, som her er Tale om. Det er Magistraten, der skal afgøre, hvorledes Vandafledningen skal ordnes, og det er den,

der skal bestemme, hvem der skal udføre Arbejdet og bære de dermed forbundne Udgifter. Men ved de indlemmede Distrikter drejer det sig om meget vidtstrakte Arealer, over hvilke Vandet skal føres, og det Antal Lodsejere, der berøres og ere interesserede i Anlægget, bliver derfor saa stort, og de forskellige Lodsejeres Interesse i Anlægget saa forskellig, at Sagen ikke kan ordnes efter en enkelt Magistratsbeslutning.

Efter at Indlemmelseslovene vare vedtagne, men før de vare traadte i Kraft, forsøgte man at ordne Brøndshøjdistriktets Afløbsforhold, først ved et Vandsyn og derefter ved en Landvæsenskommission. Dennes Kendelse blev afsagt den 7. Oktober 1901, og denne Kendelse, som erkendtes ikke blot at være præget af stor Dygtighed, men som tillige vandt almindelig Samstemning og Sympati alle Steder, saavel fra Kommunalbestyrelsens som fra de interesserede Lodsejeres Side, er i alt væsentligt lagt til Grund for det her foreliggende Lovforslag. Hovedbestemmelsen i Lovforslaget er denne, at den Kommission, som er nedsat ved Lov af 1857 om Ekspropriation ved Kloakanlæg, og som nu for Tiden kun har at udtale sig om, hvorledes Forholdene kunne ordnes, bliver forøget med 3 Medlemmer fra de indlemmede Distrikter, saaledes at man kan sikre sig Tilstedeværelsen af særlig lokal Kundskab for disse Distrikter, og at Kommissionens Myndighed udvides til ogsaa at gælde Overvejelser og Afgørelser af hele Planen for Kloakanlægget og tillige til at afgøre, hvorledes Byrderne skulle fordeles mellem de mere eller mindre interesserede Grundejere. Naar Kommissionen har endt sit Arbejde, bliver selve Arbejdet at udføre af Kommunens Teknikere. Kommunen afholder Udgifterne ved Kommissionsforretningen og staar i Forskud for Udgifterne ved selve Arbejdet, og medens dette Forskud for Tiden efter den nuværende Lov kun kan strække sig over en Tid af 10 Aar, er det her foreslaaet at skulle kunne strække sig over 20 Aar, i hvilket Tidsrum Lodsejerne altsaa have Adgang til at fordele deres Bidrag.

Idet jeg gentagende bemærker, at Lovforslaget er udarbejdet af Kjøbenhavns Magistrat og endvidere tiltraadt enstemmig af Kjøbenhavns Borgerrepræsentation, der jo ogsaa har Repræsentanter for de indlemmede Distrikter, over for hvilke Loven i væsentlig Grad vil komme til at gælde, anbefaler jeg Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling.